

אכתקרוסי פרותי

פרותי

משונה, מדוע כל פעם שאני פוגשת בחברה לכיתה, אני מחליטה שהיא בוגרת ממני בהרבה?

***
דתיים וסימפאטיים
למורה הדתי בן ה'24 מחיפה (1084/118) אין כנראה מה לעשות בחופש הגדול, אלא לכתוב אל נערה דתית וסימפאטית עד גיל 22. למה שלא תכתבי לוי? אני בטוחה שיש לכם המון מה לומר זה לזו.

***
חיפה או תל-אביב

כלום אני אשמה (1084/119) בת ה'16 רוצה להתכתב עם צעיר חיפאי בן '17, או אפילו תל-אביבי, על מה שהיא מעוזה לכתוב קולנועי, אמנות, ספורט ובלואות?

ציפור קסנה לחשה לי

הגדרה נוראה שבאה מעיר הקודש: אנטי שמי הוא זה השונא את היהודים יותר מכפי שצריך. . . ידידים שהתחכחו עם המשורר הכנעני יונתן רבינו, כנראה על המשבר הממשלתי, דרשו ממנו שיראה להם את תערוכת הזיהוי שלו, נדהמו לראות את המלה "יהודי" מחוקה בדיו, ובמקומה כתוב "עב-רי". התיקון נעשה בידו הרועדת של פקיד הרישום, שרטוש אילצו לעשות זאת. . . מן הראוי שיאמר משהו לח"כ בינאליצור, המצטלם כשהוא נושק את ידה שלי — אם ירשה לי להתבטא כך — מלכת היופי מרים הרר, שאם הוא מתקשר כל כך להיות אבירי וקונטיננטלי, עליו לדעת שאין אחרי שזכה יוסף גולדנר בנאפולי בטייפ ריקורד בחצי המחר, ותמורת שירת אמריות מריגולטו ולהיבוטם הגיע למסקנה כי מוטב מאוחר מאשר בכלל לא, החל לומר שירה אופראית, בלתי נגולה, שהשתתף יחד עם אחרים במסע המושמץ ביוזשלים. טוען כי השד היה הרבה פחות נורא מכפי שתיארוהו. . . באותו מסע השתתפה, בין השאר, גם ג'וליה לוקה ששרה, ערב אחד, בהתלהבות וברגש רב אני מחפשת בחור, בחרה מבין הקהל הישראלי קרוב, חיבקה אותו ועשתה לו עיניים. האיש הנובך מילמל ברצינות נוראה שהוא מצטער, אבל הוא נשוי.

(1084/115) לכתוב אלי, אלמלא אמה. מה לא עושים בשביל אמא? אמא יש רק אחת, ובכן אמא טובה זו לא יכולה פשוט לסבול לראות כיצד בתה בת ה'19 הנחמדה ותל-מידת הסמינר, כל כך יושבת לה בבית ואיש אינו בא לקחת אותה. היא ממריצה אותה שתעשה משהו. הבת, כמובן, בשום אופן לא רוצה. אך, כאמור, מה לא עושים בשביל אמא? אמא יש וכי, או היא כותבת אלי.

היא מעוניינת, אומרת היא, בצעיר נחמד, תל-אביבי ומשכיל.

***
דווקא לא

שלא תחשבי, חלילה, (1084/116) סובל, חלילה, מחוסר חברה. דווקא בכלל לא, הוא פשוט מסוקרן לנסות סוג חדש של היכרות. באמת. (אם כן, מדוע האיץ בי כל כך לפרסם את מכתבו אחרי שהתמהמה במקצת?) בדרך כלל הוא מעדיף בלונדונית, איננו נרתע גם משתחחרות והוא עומד על כך ש-תהיי בעלת השכלה תיכונית.

***
חברה סלונית, טובה"

תנו לי שיש סיבות טובות מדוע תתקשרו עם (1084/117). לא הייתי מפרסמת את מכתבן אלמלא היה אופייני כל כך לבנות גילי.

...אנו שתי בנות, בנות '16-17, המעוניינות לייסד חברה סלונית טובה מכל הבחינות. משרתנו היא לייסד חברה שתהיה טובה, מאורגנת ומאוחדת, שתערוך את כל פעולותיה במשותף. לכן אנו מחפשות בחורים ובחורות בעלי אופי טוב. על הבחורים להיות בגיל 19 ומעלה, אפילו יפים. עליהם לדעת לקרוא, לאהוב, לטייל, לערוך סיקינקים וקומ'זיצים והעיקרי: להיות בעלי מרץ. הבנות צריכות להיות בגיל '16-17, נאות, חביבות ובעלות תכונות דומות לאלו של הבנים. ועכשיו קצת עלינו. אנחנו נערוות יפות, עליוות, אוהבות חברה ויחידים, לערוך טיורינגים ובקיצור: לעשות שמח. אך גם להרצין בשעת הצורך, הכל לפי התנאים. רצוי שבני החברה יהיו תל-אביבים.

אם זה מה שאתם רוצים, אתם בהחלט ראוים לכך.

... הנערה שישבה ביום חמישי 12.6 בהצגה השנייה בקולנוע מקסים, בסרט האיש הירוק, באמצע השורה החמישית ליד חברה בעלת שיער ארוך, משקפיים וחולצה אדומה, היתה בעלת חולצה לבנה, חצאית שהסתכל היא החליפה מבטים עם משהו שהסתכל בה גם הוא בהתעניינות, משורה שבע. . . זה בסדר, מותק. עשית את הרושם שרצית. התקשר עם טר'ש 418676 09אל קארפמן, ד.צ. 2408, צה"ל.

***
איפה המדך ארתור?

"סוף סוף", מואיל (1084/114) לומר לי, "החלטתי גם אני לכבד את מדורך בנוכחותי (אינני יודעת, באמת, במה זכיתי להיות ראוייה לכבוד הזה). לצדי יושב חברי ומבנה אותי. יש לו טענות חזקות למדי נגד גברים המציגים עצמם בחלון הראוה שלך, ומזמינים בנות לכתוב אליהם. אלה גברים אלה? הנהגה המקובל בחיזור מכתבי פעילות יוזמת לגברים, הם החיבים לבקש את קיר בת הנערה — כלומר, בשלב ראשון לכתוב אליה — ומה להם לאלה התולים מרועה בחלונך, ומטפחים על כתפיהם שלהם לאמור: גברים אנחנו, טובים אנחנו, יפים אנחנו, ושאר מעלות טובות עמנו. הנה, בנות, כתוב נה וזכירה! מי מקובל כבוחר את מי, היא אוחזת או הוא אוחזת? והלא אין לו אלא להתאחות אל מכתבים מנעורת, לבחור לו אחת או אחרות מכל הרבות המכתובות אצלך בתור. ומה לו להידחק אצלך כדי שתלביני פניו?

"אכן, טענות של ממש, לא כן? אלא מאי? טענות אלה תופסות לגבי אלה המתייקים עדיין בכללי האכזרות והחיזור שהוריש לנו המלך ארתור — כך טענותי כנגד חברי — אך לגבי ידי, אין הוא מקובל עלי, ומשום כך אני פטור מהן. אך פטור בלא כלום אי אפשר. לכן אבטיח לנערה השנואה שלא אבה אותה בלבי אם תהא היא הכותבת הראשונה ואח-זיר, כמקובל, תשובה ערוכה כהלכה". אני משום מה, דוגלת בשיטה הנושנה של נערי-פוגש-נערה ללא כל תיחכים.

***
אמא יש רק אחת
לא היה עולה בכלל על דעתה של

של כרושצ'וב נשא אשה יהודיה שלא הת-נצרה, ומכאן שבנה יהיה יהודי כשר כמוה, לפי ההלכה הדתית. ואילו בנו של ביגיי, עמוס בן-גוריון, נשא אשה אנגליה נוצ-ריה, שלא התגיירה מעולם, ומכאן שילדיה אינם יהודים לפי ההלכה. . . כשבמסדרונה הכנסת נכנסו המתחכחים על המשבר הממ-שלתי אל הריב ההיסטורי הישן, בין הרת והמדינה, סיפר ח"כ חירות ד"ר אברהם אלמלך סיפור בקשר לאותו ענין: "בימי שלטונו של הגנרל חוואן פרון בארגנטינה נערכו פעם בחירות, וראשי הכמורה שהתנגרו לפרון פירסמו גזרו כרוז שקרא עליכם לבי-חור בין יסו לפרון! למחרת פירסם פרון כרוז נגדי: לא קיים שום סכסוך ביני לבין יסו. אלא מלחמה לי באנשי הכמורה המשי-תלדים זה כאלפים שנה להרוס את יסו. . . תקלה משעשעת אירעה השבוע לשלי-ש של נשיא המדינה סגן אלוף יוסף לר-מל. השליש שליווה את הנשיא בעת ביקורו בתערוכת העשור הבחין לפתע, ליד הביתן של בית-החרושת למזרונים מפ"י, בכחורה נאה ששכבה על אחד המזרונים. גם כאשר התקרב הנשיא לעברה נשארה הנערה במצב תנוחה לא עדין ביותר. השליש, שחשש ל-כבוד הנשיא, מיהר לעבר הבחורה כדי לה-קימה. רק אז הבחין כי הבחורה אינה אלא בובה. . . התעניינות מוזרה גילה לאחרונה ראש הממשלה במשייתו של מיסד הלח"י אברהם (יאיר) שטרן. במכתב ששלח ביגיי למפקד החטיבה הלוחמת של הלח"י "יעקב (מול) בנאי, לרגל הופעת ספר הלח"י — חיילים אלמונים — שהוא מחברו, כתב ביגיי בין השאר: "עשית שרות חשוב להיסטוריה של ימינו בספרך. חברי המגוח אצלוה גודלמב יהיה מלא הערצה לאנשי הלח"י, בניגוד לאנשי האצ"ל. שמעתי גדולות על אישיותו של שטרן ז"ל וחבל שלא מצאתי בספרך קצת יותר על דמות זו." איך אמרם? מוטב מאוחר מאשר לעולם לא."

מצליחים בחוג

החום הכבד השורר באולם החזרות של האתארוך הצמתי, שם נערכות החזרות האחרונות להצגת הקיסר ג'ונס, הגיע את צאת העובדים והשחקנים להפעיל את מערכת ה-קירור של האולם החדש. התוצאה: הבמאי הוי קילום חלה בלקת ריאות, בעוד יוסף ירון שגילה את שעריו לצרכי התפקיד הסי-תפק בהצגתנו קשה. . . אגב, בתפקיד עוזר הבמאי בהצגה זו מופיעה דמות חדשה בעולם התיאטרון הישראלי: אורי מרינוב, חבר קיבוץ נחל עוז לשעבר וכוכב תכנית הטלביזיה המפורסמת של אד מורן, ש-קיבל חופשה מקיבוצו על מנת לעבוד מטס בתיאטרון. . . באחת ההצגות הראשונות של שש כפיים אבדח בתיאטרון הבימה, הוזק רופא אל מאחורי הקלעים. השחקנית הצעירה שולמית קפלן, כפילתה של הש-קנית גליה אלמלך, התעלפה מרוב התי-רגשות, כאשר היתה צריכה לעלות על הבמה כמה טיפות ולריאן החיזור אותה לתחיה ולהצגה. . . ריקה זראי יצרה השבוע תקדים חדש בשטח הביזור הישראלי: היא הקדימה בפזמוני הצגת הפיניאן של תיאטרון זוהר מעל גבי טנק. התופעה היתה באי-שמי-בארץ, אצל יחידת אנשי-השיון. . . גם הזמרת חנה אהרונ'י, שחזרה לפני שבועות מספר ארצה, עומדת ללבוש מדים בקרוב. בחרו סמלת בצה"ל עליה לשרת עתה שירות מילואים. היא תעשה זאת בסיו-בוב הופעות בצה"ל, בלחי תומורת חיל-האוויר. אחרי שחזרה עומדת תנה לנסוע לארצות-הברית, שם מחכים לה תזוני הופעות בגדולי המיוזיקהלים בניו-יורק. . . גם לפנטומימאי ג'וקי ארקין תכנינו מרתני קת לכת. הוא עומד להעלות בקרוב מחזה פנטומימה שלם, לפי מוסיקה של איגור סטרבינסקי וכוריאוגרפיה של אנה סוקר-לוב, הכוריאוגרפית האמריקאית המדריכה גם את להקת ענב. . . בעוד המשבר בתיאטרון נמצא בעיצומו בישראל, מצליחים שחקני תיאטרון ישראליים על במות זרות. שמעון פינקל, שחקן הבימה הנמצא עתה בארגנטינה, יביים ויפוע שם בתפקיד ראשי בהצגת המלך ליר. . . גם משה הדן, במאי תיאטרון אהאל, ורעייתו לאה רגנית, שחקנית האהל, הנמצאים בבואנוס איירס, מצליחים שם בסיבוב הופעות בו מרצה הלוי על התיאטרון הישראלי (שאינו); בעוד דג-גית מופיעה בפרקי קריאה ומשחק. . . למסיבה מוזרה ביותר הזמין השבוע הקריין סעדיה דמארי את כל ידידיו ומכריו. הוא הזמין לביתו 15' בחודש זה, כדי להיות נוכחים בשעת עיקול שיטילו שלטונות מס ההנסה על מכשיר הרדיו שלו. בגלל חוב שהוא חייב כביכול למס-ההנסה, הרדיו, ששווי 300 ל"ה, הוערך לצורך מכירה פומי-בית בסכום של 50 ל"ה. יהיה זה, מן הסתם, עיקול אמנותי ביותר.

HI-YA! HAYA!
Her eyes flashed her into films...
Donald Zec's STAR TURN

את התפקיד, חוזה ארבע שנים, דירה מפוי-ארת עם עוזרת, וכסף שמעולם לא חלמה עלי. חיילך אמר: "יבוא יום והיא תהיה כוכבת גדולה". שמעתי אותו אומר כך רק פעם אחת לפני כן, על נערה קסנה וצנומה בשם אודרי הפבורן.

"בוא אתי למחלקת האיפור", חיכה חיה בעיני הבוא-אתי-לקאסכה שלה, "וראה כיצד מוחק צ'ארלי את צללי הבילוי מתחת לעיני". צ'ארלס פארקר, אמן האיפור המפורסם, ניגש לעבוד על עיניה של חיה.

"האם את משפכת את הסקס-אפיל היחיד בסרט זה?" שאלתי את חיה.

"לא", אמרה חיה, "ישנה רקדנית ערביה קסנית — איריס — שני שלשים לבושה

ושליש עירומה — המנסה להדיח את בן-חור מעלי".

"זוהי התחרות קשה", אמרתי.

"לא בדיוק", חיכה חיה, "יהא עלי לעשות בעיני מה שנערות אחרות עושות בכל דבר אחר".

ואני מתערב שבני איריסים אלה בעיניה, לאחד — שהיא תנצח.

חיה המשכינה, בעלת הקול הרך ומוצקת הגוף, תיסע להוליכוד אחרי בן חור.

"דאג לכך שלא ישנו אותך שמי, התריתי בה."

בלתי אפשרי, הצהירה, "יש לי שרשים חזקים למדי. אני יכולה תמיד לתזור ולאחוז ברובה, אם אצטרך לעשות זאת."

נערת השבוע

מוכרחה פשוט. לחלק איתכם את מה ש-קראתי בדילי מירור על חיה הררית שלנו, וכלב מי שלא מסכים לדעתו של הכתב, דונאלד זק:

גמלים נוהמים, אחוים מגעגעים, חמורים נוערים, ואני נתיב מגרורת, צ'ארלסון הסטון מדבר, ואני מתבונן בווג העיניים הנהדרות ביותר ברומא.

הן שייכות לישראלית היפה חיה הררית, שפעם נשאה רובה בשביל בן-גוריון, ועתה נושאת את עיניה לעבר בן-חור. זוג עיניים יחידות בהחלט במינן — גדולות, שחורות ומאירות, לעתים נוגות, לעתים מפתות ול-עתים בווערות.

היה זה הלהט שבעיניה שהביא לה את תפקיד הכוכבת בסרט בן ששה מיליון זה, שיגרום שקונו ואדים והגלימה ייראו כסטר-גים לעומתו.

...פסטיבל הסרטים בקאן, 1957. חיה הוצגה בפני הבמאי היילאם ויילר. "נערה זו באה מישראל", נאמר לו.

"האמנם?" אמר ויילר באדיבות, "מאז ומתמיד רציתי לבקר שם".

עיניים ישראליות אלה נצצו והיא החזירה לעומתו: "אם כן, אל תעמוד ותדבר על כך. סע לשם".

"סליחה?" ויילר החל מגמגם כשהוא מר-גיש כמר גבר טרדן בתל-אביב.

"כל אחד אומר שהוא רוצה לבקר שם", המשיכה הישראלית הנאה, "מדוע אינם נוטעים?".

"אינני יודע, מיס", מלמל ויילר.

אולם הוא זכר את חיה — ואותן עיניים לוחטות — כאשר חיפש אחר הנערה שתשחק את תפקיד אסתר מול בן-חור. והיא קיבלה